

## מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. אל תחבר ראשונה  
לרשומותיה על תרנגולת;  
שיתרו ג'ת
2. דגני עשה ודחיקה טה  
מנצחם והלאו חזקתה טה  
אברהם מנצח דרך ביטחון  
נדרתו. שיתרו ג'ת
3. אברהם הוא אברהם  
דרי היום א' א' ו  
א' ו
4. לא ידע שראתה את ששן  
אברהם ודע הששן אברהם  
א' ו בשם ששן נתיחזק:  
בראשית ז' ו
5. ואברהם אלתל א'  
אברהם ידע ששן א'  
תקרא את ששן ששן כי  
ששן ששן
6. בראשית ז' ו  
א' ו. ואברהם אלתל א'  
במאת חלילה ואברהם  
ישיב עקב ואברהם ודג  
בראשית ז' ו
7. א' ו הוא א' ו אלתל  
אשר מנצח אברהם  
לדחיקתו ששן ששן  
יחשט ששן אברהם:  
תהיה ט' ו

## הגהות הב"ח

(ב) תוֹס' ד"ה ה"ה קורא וס' בירושל' אמת' ואם איתתה נכרית: (ג) בא"ד וז"ל הוּא נ"ב חמ' (ד)ילתא הא דנכרית מעבדות] ו דוקא (שלא בייך כלל) נכרית. אבל אם קרא ק"ש (איתא) גך דלא אם בייך נכרית: (אח"כ דמעבדות):

גליון הש"ס

גם' כל חוקרא בול' מגיל  
סימן קט' וסין פריס פים  
פיו:  
פרק היה קורא  
גם' יהוא ספק' בול' פין  
תום' סומה יין פ"ז דיה  
דמסיו: תום' ד"ה בלשון  
בול' דרא קורא בול' פין  
מגיל רש סימן קל"ה:

כך ג'ס'ס ג'און

סותים ר' יוסי ר' אבין  
אחימאס ר' יוסי  
ר' זבדא ואטי אברהם מ' אבין  
הר קרייה תמנא אברהם  
ר' זבדא ור' אבין (ספא)  
ר' אבין (מיתלית) בעינן ר' הירש  
אברהם אברהם אבין  
שחור וקרא את אברהם  
אברהם אינו לגנאי אלא  
לשבח את אברהם  
עו שלא משרב עמי ויש  
לשחור משרב עמי ויש  
ששאלין למי נשחור שמו  
של אברהם נשחור שמו  
עקב ולא נשחור שמו  
של יצחק ופסעה שמו  
שלאו ר' אברהם ויעקב  
אברהם קראון אבין  
השמות ולמינן אבין  
הקביה בשמות שקרא להן  
הוא אבן יצחק אברהם

קראו בזה השם קדוש שגילו  
ישמעאל (בס' בא) יצחק לא  
שמו של אברהם ושמו של י  
נק  
פידקא תניא שמעת מי  
ה  
מורחא ולחמא אברהם

**מאימתי פרק ראשון ברכות**

לנינו שקראו הקב"ה יעקב  
ולמים לישראל ויאמר יעקב  
זה חדש. נתר אל תזכרו  
גשי מדינתו שמאריך ארס

לא שיעקר יעקב ממקומו  
ועקב טפל לו וכן ה' ראו  
ראשונות וקדמוניות אלו  
ראשונות זה שעבוד מצרים  
תתבוננו זו יציאת מצרים  
עתה תצמח תני רב

הדרו עלך סאיסתי

היה קורא צמורה. פרשת ק"ש:  
והיו ימי חמורא וימי

ק"ש: **נפרקים**. בין ההפסקות  
ולקמן מפרש להו במתניהן בין  
ספרשה ראשונה לשניה בין שיה  
לשעת כ"ו: **שאל** מפני הכבוד.  
שאל בשלם אלם נכד שראו  
להקדים לו שלום: **ומשיב**. שלום אם  
הקדימו לו. ובגמרא<sup>א</sup> פריך כיון דשאל  
פשיטא דמשיב: **ובאמלע**. באמצע  
הברכה או הפרשה: **מפני כבוד**.  
אלם שהוא ירא מפניו שלא יתירו.  
אלל מפני הכבוד לא: **ר"י**. בגמרא  
מפני פלוגמיהו: **בין ויאמר** לאמם  
**ויאמר לא יפסיק**. בגמרא (ד. ט.  
מפרש טעמיה: **וכי אם שמו**  
**נוג בין ביום בין לילה**. דמחשתי  
תלמוד מורה דמשיב (דברים יא)  
למלמד אוחם את בניס: **ויאמר**  
**אינו נוג אלל ביום**. דמחשתי  
בזיית שאינה נוהגת אלל ביום  
דמשיב ורמיש (אחוי) פירט לבכות  
לילה (שנן ד. ס.): **בב' מ' מלות**  
**ליריבו** כוונתו. שיחא מתקין לשם  
מלות ומקשה לרבה דאמר במסכת  
רש' השנה (דף כח.) המוקע לזר

הדרו עלד מאימתי

(י) ה"ה \*קורא בתורה והגיע זמן המקרא אם כוון לבו יצא בפרקים שואל מפני הכבוד ומשיב ובאמצע שואל מפני היראה (משנ"י דרבי ר' מאיר ב' ורודה אומר גראמיון

[illegible]

היה כולה בכל לשון נאמרה דאי סלקא  
צמריך משום דכתיב שמע למימרא דסברי  
דכל לשון נאמרה שמע דכתב רחמנא  
דער הדברים על לבבך יכול תהא כל הפרי  
אן ואילך אין צריכה כוונה דברי ר' אליעזר

אם את שמו יצחק ואית' במכילתא דר' אבא ובמסא דהאי (פירוש) ממני מה נשתנה שפסן קאב יצחק הקדיה קרא. ארבעה דיקא קאב

יצחק וארוה בית דין במסכת ראש ירמיהו כוונה ואיחיהבי אביי כוונה כוונה שאל דהווי כן כוונה

2.

א א מ"י ס"ב מהלכות ק"ש  
 (ה"א) סמך עשין יח טור  
 שו"ע אר"ח פ"י ס עקיף ה'  
 ב ב מ"י שם הלכה טו טז  
 סמך שם טושי"ע אר"ח  
 פ"ד מ"י סעיף א'  
 ג ג ד מ"י שם הלכה טז סמך  
 שם טושי"ע שם עקיף ה'  
 ד ד מ"י ס"ב מהלכות לוי'ת  
 הלכה ז סמך עשין יח  
 טושי"ע אר"ח סימן יח עקיף  
 ה'

ה' ו' מ"י (פ"ב) מכלות ק"ש  
 (פ"ב) (א"ז) (פ"ב) מכל'  
 שומר כלכלה ד' טושיע אורח  
 סימן ט טע"ף ד'  
 ו' ו' מ"י (פ"ב) מכל' ק"ש  
 כלכלה י' מנחם עש"ן יח  
 טושיע אורח סימן טכ טע"ף  
 י'

## מוסף תוספות

א. בתוס' ר"ש כתב, ורי"ח  
פ"י בקורא להגיה וכו',  
ב. בתוס' ר"ש כתב, כגון  
פ"י שקלים ופ"י זכור ופ"ה  
אדומה וכיוצא בהם (ועיין  
כמגיה שכתב שבכת"י  
וברפ"י איתא בתוס' דידן  
פ"ה אדומה).

מוסף רש"י

אמר ר' יהושע בן קרחה:  
אל תדמינו כמלכי העם  
אשר יהושע בן קרחה היה  
בן של ר' עקיבא, מהדניקין  
הם (ששטותו). אמר לו  
ר' יהושע בן קרחה  
לרבים (בבביתו) ור' חנינא  
מצינו צריכות כבודו.  
ששטותו מזהו נרץ  
בן ללחם יד מוחו (ושוריו)  
ק"ש ככתבו. ללחן  
הקדש וכל ללחן חסד (מחסי)  
ברדיון. ללחן חסד  
דכל התורה כולה  
בשל לשון נאמרה. לקדש  
בית המזבח (ושם ה' אלהים)  
אשר צוה משום רבתי  
שמע. ללחן חסד וכל  
הדברים ק"ש כל ללחן.  
(לחן חסד)

רבינו חננאל

**סַתְנִי**, היה קורא בתורה והגיע זמן המקרא אם כיון לבו יצא. אוקימנא למתניתין בקורא להגיה, שאינו קורא המילה בניקודה אלא בכתיבה, כגון: מקרא קורחו מקרא כלומר חסר וייד, כענין הזה הוא קורא להגיה וזה

[illegible]

י"א. מאי טעמא [דרבי]  
דהא אפילו רבי ופליג  
ק"ש ותפלה וברכת המזון  
קרא למפרע. כלומר יהיו  
בכל לשון נאמרה. פירוש  
ם ניתנה להעתיקה בלשון